

ՍՈՒՏ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Այս կանոնը կը գրեմք անոնց համար, որոնք անաստուածաբար սուտ վկայութիւն կու տան: Այս մասին Աստուած խօսելով Մովսէսի հետ, Օրէնքին մէջ գրեց. «Սուտ մի՛ վկայեր»: (Ելք Ի. 13), ինչ որ մեծ անօրէնութիւն է:

Առաջին՝ ահեղ ու սոսկալի իրողութիւնը այն է, որ ճշմարտութիւնը Աստուծոյ անունն է եւ ամէն բանի զարդն ու աշխարհի պայծառութիւնն է: Իսկ սուտ վկան աւերիչ ու կործանիչ է ճշմարտութեան, որովհետեւ կը վկայէ ո՛չ իր տեսածին եւ ո՛չ ալ գիտցածին մասին:

Երկրորդ՝ ուրիշներու մեղքերու ընկեր կ'ըլլայ եւ զանոնք կը հաստատէ իրենց գործած մեղքին ու չարիքին մէջ եւ ինք սատանային բնակարանը կ'ըլլայ, ինչպէս Տէրը ըսաւ. «Ան որ սուտ խօսի, ինքն իրմէ կը խօսի սուտը»: «Ինքն իրմէն այն է, որպէս թէ Աստուած կ'ըսէ. «Սուտը իմա չէ, այլ՝ սատանային, եւ սատանան է անոր հայրը որ ծնաւ սուտը» (Յովհ. Ը. 44) եւ ամէն սուտ վկայ մասնակից է սատանային:

Բոլոր ստախօսները, եթէ ետ չդառնան ու չապաշխարեն, սատանային հետ տանջանքի եւ կորուստի պիտի մատնուին, համաձայն այն խօսքին, թէ «Տէրը կը կորսնցնէ բոլոր սուտ խօսողները» (Սղ. Ե. 7): Ճշմարտախօս բերանը Ս. Հոգիին դուռն է, իսկ ստախօս բերանը դժոխքի դուռն է եւ դեւերու մուտք: Հետեւաբար, ձեր բերանը ճշմարտութեան վարժեցուցէ՛ք, որպէսզի Ս. Հոգին բնակի ձեր մէջ:

ՄԱՍՈՒՆՔ

Սուրբերու անիւններէն մասնիկ մը, փշրանք մը, երբ բարեպաշտական զգացումներով արծաթեան փոփր տուփերու մէջ դրուած են կը կոչուին մասունք:

Անցեալին սովորութիւն չկար շարժական տուփերու մէջ պահելու սուրբերու անիւններէն մասնիկներ: Նոյնիսկ փոփր ոսկորի բեկորներ կը թաղէին եւ գերեզմանաժառանգը կը պատրաստէին անոնց համար:

Այս երեւոյթը պատճառ դարձած է, որ զանազան սուրբեր մէկէ աւելի գերեզմաններ ունենան:

Աւելի ետք է, որ մարդիկ սկսան ֆանաւոր տուփեր շինել եւ անոնց մէջ պահել կամ խաչին մէջ գետեղել մասունքներ: Նոյնիսկ վիզէն կախելու նպատակով փոփր տուփիկներ պատրաստած են անոնց մէջ ամփոփելու համար սուրբերուն մասունքները:

Այսօր մեր բոլոր եկեղեցիներուն մէջ Ս. Սեղանի բազմոցը զարդարող մեծ թէ փոքր զանազան մասունքներ կան, ֆանաւոր թէ պարզ տուփերուն մէջ, որոնք մեր բարեպաշտ ժողովուրդի պաշտամունքին արժանացած են:

ԲՈՒ ԽՕՍԲԵՐ ԽՍ ՂՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ԶԱԽԻՆՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119.105)

ԺԶ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 29 ՅՈՒՆԻԱՐ 2023

ԹԻՒ 5

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 61.10-62.9: Բ. Տմ. 2.15-26: Յհ. 6.15-21

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆ ԱՌԱՋԱԽՈՐԱՑ ՊԱՀՈՑ

ԱԽԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 6.15-21

Յիսուս երբ գիտցաւ, թէ պիտի գան զինք բռնութեամբ թաղաւոր ընելու, դարձեալ լեռը ելաւ, առանձինն:

Երեկոյեան, Յիսուսի աշակերտները լիճին եզերքը իջան եւ նաւակ մտնելով սկսան երթալ լիճին դիմացի կողմը, դէպի Կափառնաւոմ: Երբ մթնցաւ, տակաւին Յիսուս իրենց չէր եկած: Լիճը զօրաւոր հովէն կ'ալեկոծէր:

Աշակերտները հազիւ հինգ կամ վեց քիլոմէթր նաւարկած էին, երբ տեսան Յիսուսը, որ լիճին վրայէն քալելով կը մօտենար նաւակին: Բոլորը սարսափեցան: Յիսուս ըսաւ անոնց. «Ես եմ, մի՛ վախնաք»:

Անոնք կ'ուզէին զինք նաւակին մէջ առնել, բայց արդէն նաւակը հասաւ այն տեղը, ուր կ'երթային:

ՀԱՅՐԵՐՈՒ ԽՕՍԲԵՐԷՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉԻ ՄԱՍԻՆ

«Ճշմարտութեան հասնելու ամենայնուս շաւիղը Սուրբ Գիրքի ընթերցանութիւնն է, որովհետեւ այստեղէն է, որ կը գիտնանք, թէ ինչ պէտք է ընել եւ ինչ պէտք չէ ընել: Այստեղ կարծէք վաղուց ննջած սուրբ մարդիկ յարութիւն կ'առնեն իրենց վեհ կեանքով, եւ ճամբայ ցոյց կու տան անոնց՝ որոնք կը կամենան իրենց բարի օրինակին հետեւիլ: Ահա թէ ինչու, իւրաքանչիւր անձ, որ կը տկարանայ իր պարտականութեանց կատարման մէջ, Սուրբ Գիրքը ընթերցելով՝ կրնայ զօրանալ: Միայն թէ խորհուրդ կու տամ, որ ընթերցանութիւնը թող աղօթքով առաջնորդուի» (Բարսեղ Կեսարացի):

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԳՐԻԳՈՐ ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԱՆ

Շաբաթ, 28 Յունուարին տօնն է Գրիգոր Աստուածաբանին: Ուստի եկե՛ք միասնաբար ծանօթանա՛մք սուրբին:

Եկեղեցւոյ գերագոյն վարդապետներէ մին է Գրիգորը: Կապաղովկիոյ Նագիանգ ֆաղաֆէն էր: Որդին էր հեթանոս հօր եւ ֆրիստոնեայ մօր եւ այս վերջինին ջանքով կանուխ ստացաւ ֆրիստոնէական դաստիարակութիւն: Յիսուսն տարեկանին հայրն ալ մօրը ջանքերով դարձաւ ֆրիստոնեայ եւ մկրտուեցաւ: Նագիանգու եպիսկոպոսը երբ մեռաւ, Գրիգորիս անունով մէկը կոչուեցաւ նոյն աթոռին եւ ձեռնադրութիւն ստացաւ Կեսարիոյ միեւնոյն եպիսկոպոսապետէն: Գրիգոր Աթէնքին մէջ իր ուսմանց ընթացքը աւարտելէ ետք Կ. Պոլսոյ ճամբով դարձաւ իր հայրենիքը, միշտ ինքզինքն նուիրելով հոգեւոր պարապմունքի:

Գրիգոր իր մօրը մահէն ետք ֆաշուեցաւ Իսաւրացոց Սելեւկիա ֆաղաֆը, Ս. Թեկղի եկեղեցին: Այդ միջոցին Քրիստոսի եկեղեցին ծանր տագնապ մը կ'անցընէր մասնաւորաբար Արեւելի մէջ, ուր Կոստանդիանոսի մահէն վերջ դարձեալ գորացած էր Արիոսի աղանդը, եւ մայրաքաղաքին հոգեւոր կեանքը գրեթէ բոլորովին անոնց ազդեցութեան տակ էր: 397-ին, Անտիոք գումարուած եպիսկոպոսաց ժողով մը նկատի առնելով այս կացութիւնը, ստիպողաբար յանձնարարեց Գրիգորի՝ Կ. Պոլիս երթալ եւ ուղղափառութիւնը պաշտպանելու համար իր կարելին ընել: Անվարան համա-

կերպեցաւ անիկա այս յանձնարարութեան, եւ կուրծք տալով ամէն կերպ հակառակութեան՝ գորս աղանդաւորները յարուցին իր վրայ, յաջողեցաւ խորտակել անոնց գօրութիւնը, իր բարձրօրէն համոզիչ եւ պայծառ վարդապետութեամբ արժանանալով աստուածաբան տիտղոսին: Արիոսեանները, Մակեդոնեանները, Սաբելեանները եւ ուրիշ աղանդներ, ամէնքն ալ սփանչացան իր պերճախօսութենէն: Ամէն կողմ տարածուեցաւ իր համբաւը: Հերոնիմոսի նման գիտուն գլուխ մը պատիւ համարեց աշակերտել իրեն: Այն ատեն մեծամասնութիւնը միացաւ եւ իրեն հետ ունենալով Աղեֆսանդիոյ Պետրոս պատրիարքի գրաւոր հաւանութիւնը, մայրաքաղաքին եպիսկոպոս կարգեց զինք: Բայց քիչ ետք, նոյնիսկ կարգ մը ուղղափառներու կամակցութեամբ, դարձեալ հակառակութիւն յարուցուեցաւ իր դէմ, եւ փոխանակ իրեն՝ Կ. Պոլսոյ եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ Մաքսիմոս Աղեֆսանդրացի: Բայց ժողովուրդը չհանդուրժեց այս անիւրաւութեան, եւ բուն թափով պաշտպանեց Աստուածաբանը: 380-ին երբ Թեոդոս կայսրը Կ. Պոլիս դարձաւ պատերազմներէն, դարձեալ գորացաւ Գրիգորի դիրքը: Յաջորդ տարին, Կ. Պոլսոյ Տիեզերական ժողովին մէջ հաստատուեցաւ եւ յայտարարուեցաւ իր պատրիարքութիւնը: Սակայն կարճ ժամանակ ետք յաջողկոտներու երեսէն, հարկադրուեցաւ հրաժարիլ վերջապէս մայրաքաղաքի եպիսկոպոսական աթոռէն եւ Նագիանգի մօտ, Արիագոն գիւղին մէջ ապրեցաւ առանձնական կեանք մը, ինքզինքն նուիրելով եկեղեցական գրականութեան, եւ մեռաւ 389 թուականին: Գրիգորի գործերը բազմահագար են: Այս գործերէն կարելոր մասը թարգմանուած է հայերէնի:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏԳԱՍ

Ինչպէ՞ս «մեր կեանքը յանձնել Քրիստոսի»

Յանձնելու համար մեր կեանքը Քրիստոսի, նախ պէտք է անդրադառնալ, որ կորսուած վիճակի մէջ կը գտնուինք եւ կարիքը ունինք փրկութեան: Անդրադառնալուն պէտք է ընկերանայ փափաքը՝ անկեղծ ու սրտաբուխ փափաքը: Երբեմն Յիսուսի դառնալու մեր փափաքը յանկարծ կրնայ զօրանալ: Ասիկա Սուրբ Հոգիին մեր սրտերէն ներս տարած աշխատանքին արդիւնքն է: Երբ նման փափաք արթննայ մեր մէջ, իսկոյն ծննդոյնք եւ ըսենք. «Տէ՛ր Յիսուս, ես քեզի պէտք ունիմ, որպէսզի կարենամ իմ այս վիճակէս դուրս գալ: Կը խոստովանիմ մեղքերս եւ անձս իր ամբողջ տկարութիւններով ու մեղքերով ոտքերուդ առջեւ կը դնեմ: Եկո՛ւր եւ թագաւորէ կեանքիս մէջ: Ասկէ ետք դուն եղի՛ր իմ առաջնորդս, կ'աղաչեմ քեզի»:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆՉԸ

«Եթէ վարժութիւն դարձնենք մնայուն կերպով Աստուածաշունչ կարդալը, ի վիճակի կ'ըլլանք հասնելու մեր փրկութեան, կը ճանչնանք թէ ուղիղ դաւանութիւնը եւ թէ առաքինի վարքը: Նոյնիսկ եթէ մէկը ըլլայ խիստ յամառ, խստապարանոց եւ ծոյլ, եւ նոյնիսկ եթէ անցեալին ոչ մէկ օգուտ ֆաղած է Աստուածաշունչի ընթերցումէն, կու գայ ժամանակ սակայն, երբ կը սկսի պտուղ տալ, եթէ յարատեւ ընթերցման մէջ »:

(Յովհան Ոսկեբերան)

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ Կ'ՈՒԶԵՍ...

ՓՈՐՁՈՒԹԵԱՆՑ ՄԷՋ ՅԱՐԱՏԵՒՈՒԹԻՒՆ՝ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ՕՐԻՆԱԿՈՎ

ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ՆԱՍԱԿԷՆ
12.1-7

Ուրեմն մենք ալ, որ այսքան բազմաթիւ վկաներով շրջապատուած ենք, վանե՛նք ամէն խոչընդոտ եւ մէկ կողմ ձգենք մեղքը, որ մեզ դիւրաւ կը պաշարէ եւ համբերատարութեամբ պայքարինք մեզի ներկայացող փորձութիւններուն դէմ: Մեր աչքերը յարե՛նք Յիսուսի, մեր հաւատքի հիմնադիրին ու կատարելագործողին, որ գիտնալով, թէ ի՛նչ ուրախութիւն կը սպասէ իրեն՝ արհամարհեց ամօքը, յանձն առաւ խաչի վրայ մեռնիլ եւ Աստուծոյ աթոռին աջ կողմը նստաւ:

Որպէսզի երբեք չյուսալքուիք եւ չտկարանաք, մտաբերեցէ՛ք, թէ Յիսուս ինչպիսի համբերութեամբ կրեց մեղաւորներու հակառակութիւնները: Դուք տակաւին ձեր արիւնը թափելու չափ դիմադրութիւն ցոյց չտուիք մեղքի դէմ պայքարին մէջ:

ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ՆԱՍԱԿԷՆ 12.5-9

... Ուստի համբերութեամբ ընդունեցէ՛ք Աստուծոյ խրատը գիտնալով, որ հօր մը պէս կը վարուի ձեզի հետ: Կա՞յ զաւակ մը, որ իր հօրմէն յանդիմանութիւն ստացած չըլլայ: Ընդհակառակը, եթէ Աստուած ձեզ չյանդիմանէ, ինչպէս կ'ընէ իր բոլոր որդիներուն, կը նշանակէ՝ թէ իր զաւակները չէք եւ խորթ էք իրեն: Մեր մարմնաւոր հայրերը, երբ մեզ յանդիմանեն, կը դադրի՞նք զիրենք յարգելէ: Ո՛չ: Ուրեմն, որքան աւելի եւս հնազանդ պէտք է ըլլանք հոգիներու հօր, որպէսզի կեանք ունենանք: